

că, mai de neiertat — decît — cel vinovat juridic, dar care-și ispășește vina, este cel ce învinovățește pe nevinovat, și incită la vină, subminînd legile conviețuirii omenеști. E locul să vorbim despre Lucio, clevetitorul, și despre întruchiparea pe care i-a dat-o Christopher Strauli. Gesturi ostentative, alură obraznică și fanfaronă, siluetă parcă înălțată pe niște coturni închipuți, vestimentația stridentă, toate compun caricatura taratului moral fără puțință de îndreptare, încărcat de păcatele trufiei și calomniei.

În rolul lui Angelo, Tim Pigott-Smith e mai cu seamă bine distribuit de regizor: figură greoaie cu nas puternic, frunte oșoasă, gură senzuală și o bărbie care nu arată voință. Strălucitor a fost jocul actriței Kate Nelligan (Isabela): puritate și noblețe a gesturilor, și vocii, și un fizic spiritualizat, aducînd aminte de madoanele școlii venețiene.

Regizorul Desmond David este un bun fizionomist și posedă o rară cultură plastică. Mai fiecare scenă pare a fi desprinsă din tablouri de epocă. Spațiul este distribuit în compoziții pline de vigoare și farmec, și echilibrul imaginii nu lasă de dorit, nici atunci cînd actorii se așită cu vehemență. De pildă, scena cînd mișcările în sens contrar ale lui Angelo și Isabellei sînt echilibrate de o statuie a lui Apolon aflată în fundal.

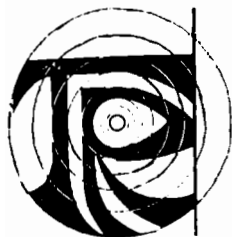
Constantin RADU-MARIA

cite profesia cu exemplar curaj și simț al responsabilității. Pe o structură conflictuală nu foarte nouă, previzibilă adesea, piesa are meritul unei alcătuirii clare, sigure, cu o demonstrație argumentată dramatic. Aceeași construcție echilibrată, în care se reliefează liniile de forță, momentele semnificative, definește și montarea semnată de Dan Puican. O foarte bună echipă de actori — Victor Rebengiuc, Gina Patrichi, Ion Pavlescu ș.a. — conferă spectacolului radiofonic vibrație, forță de expresie.

● În *Cei care nu renunță* (adaptare radiofonică de Dan Costescu după piesa *Fata Morgana*, de Octav Măgureanu), valoarea individuală se impune nu în pofida, ci datorită celor din jur. Nimeni nu-și poate fructifica propriile calități, nimeni nu se poate afirma într-adevăr, nu se poate împlini, decît alături de colectiv, împreună cu colectivul — este teza într-un tot valabilă, dar destul de inabil susținută de piesă. Textul interesează prin idei, dar păcătuiește prin rigiditatea simplistă cu care le susține. Montarea este realizată de Dan Puican cu profesionalism, dar fără prea mare convingere, portretele scenice beneficiind, totuși, grație actorilor, de o undă de autenticitate. Vom nota, dintre interpreți, pe Ion Caramitru, Ștefan Radoff, Corado Negreanu, Ion Pavlescu, Ruxandra Sireteanu.

● O coincidență nu lipsită de semnificații făcea ca, la cîteva zile după ce presa anunța decesul scriitorului englez A. J. Cronin, emisiunea de teatru radiofonic să prezinte în premieră o dramatizare după celebrul roman *Citadela*. Premiera se cuvine consemnată pentru calitatea dramatizării semnate de Rodica Suci-Stroescu și pentru ținuta artistică a montării datorate lui Constantin Dinischiotu. Versiunea radiofonică reține momentele semnificative ale evoluției sufletești, profesionale, sociale a eroului, renunțînd, cu discernămint, la un noian de detalii care ar fi împovărat construcția dramatică. Se evită tentația melodramei, accentul cade pe caracterul realist, pe latura psihologică, drama are forță și gravitate. Montarea se recomandă prin expresiva austeritate a mijloacelor, prin ordinea și soliditatea alcătuirii. Merite deosebite în reușita spectacolului radiofonic revin interpreților, nu numai pentru crearea sugestivă a unor roluri, dar și pentru știința de a le da un ton unitar, de a realiza un ansamblu. Pe drept, întreaga distribuție se cere menționată: Ion Caramitru, Valeria Seciu, Dina Cocea, George Constantin, Valeria Gagealov, Ion Marinescu, Ion Pavlescu, Corado Negreanu, Constantin Băltărețu, Constantin Dinulescu, Marieta Luca, Ruxandra Sireteanu, Hamdi Cerchez.

Cristina DUMITRESCU

Anevoiosul drum al împlinirii

Dintre premierele teatrului radiofonic din ultima lună, ne-am oprit la trei piese care exprimă, fiecare în alt fel, aceeași temă: drumul lung, spinos, nelipsit adesea de greșeli și rătăcirii, al afirmării, al împlinirii profesionale.

● *Intîlnirea de la ora 5*, de Paul Ioachim, este versiunea radiofonică a unui text prezentat nu de mult la televiziune. Eroul, un medic realizat pe plan social, dar care resimte cu acuitate inconsistența realizării sale pe plan strict profesional, va avea forța, necesara încredere în vocația lui, pentru a lua totul de la început. Este un pariu cu sine însuși, din care va ieși biruitor, pentru că va avea tăria de a nu se lăsa înăbușit de prudența comodă a celor din jur, de a nu permite să i se „taie aripile”, pentru că va ști să-și apere credința, să-și exer-